

Hướng dẫn soạn bài Viết bài tập làm văn số 2 - Văn kể chuyện SGK lớp 6 tập 1 ngắn gọn, chi tiết, bám sát nội dung chương trình học giúp các em tiếp thu bài giảng một cách dễ hiểu và nhanh nhất dành cho các em học sinh lớp 6 tham khảo.

I. ĐỀ BÀI THAM KHẢO

Đề 1: Kể về một việc tốt mà em đã làm.

Đề 2: Kể về một lần em mắc lỗi (bỏ học, nói dối, không làm bài,...).

Đề 3: Kể về một thầy giáo hay một cô giáo mà em quý mến.

Đề 4: Kể về một kỉ niệm hồi ấu thơ làm em nhớ mãi.

Đề 5: Kể về một tấm gương tốt trong học tập hay trong việc giúp đỡ bạn bè mà em biết.

II. GỢI Ý DÀN BÀI

Đề 1:

A. Mở bài.

- Nêu hoàn cảnh, thời gian diễn ra sự việc.

B. Thân bài.

- Kể lại diễn biến sự việc:

+ Việc tốt đó là gì? Xảy ra ở đâu?

+ Gặp công việc đó, em đã suy nghĩ như thế nào?

+ Hành động cụ thể của em khi đó là gì?

- Việc làm của em đã mang lại ích lợi như thế nào cho người khác?

C. Kết bài.

- Sau khi làm được một việc tốt, em cảm giác ra sao?

Đề 2:

A. Mở bài.

- Nêu hoàn cảnh mắc lỗi.

B. Thân bài.

- Kể lại việc sai trái mà mình đã mắc phải.

- + Mắc lỗi khi nào? Với ai?
- + Nguyên nhân mắc lỗi là do chủ quan hay khách quan?
- + Lỗi lầm ấy gây hậu quả như thế nào? (với lớp, với gia đình hay với bản thân,...).
- Sau khi mắc lỗi, em đã ân hận và sửa chữa ra sao?

C. Kết luận.

- Bài học rút ra sau lần mắc lỗi ấy là gì?
- Lời khuyên của bạn dành cho các bạn khác ra sao?

Đề 3:

A. Mở bài.

- Giới thiệu khái quát về người thầy (hay cô giáo) mà em sắp kể.
- Giới thiệu hoàn cảnh (hoặc một đặc điểm nào đó của người thầy hoặc cô giáo) để lại cho bản thân ấn tượng sâu đậm nhất.

B. Thân bài.

- Miêu tả một vài nét về người thầy (hoặc người cô) mà em yêu quý (chú ý nhấn mạnh những nét riêng, những nét gây ấn tượng).
- Kể về một nét nào đó đặc biệt trong tính cách (hoặc tác phong, hoặc tình thương yêu đối với học trò,...).
- Đối với riêng bản thân em, kỉ niệm sâu sắc nhất đối với người thầy (hay người cô giáo) đó là gì?
- Tình cảm của em đối với thầy giáo hay cô giáo đó ra sao?

C. Kết bài.

- Nay tuy không còn được học thầy (cô) đó nữa nhưng em vẫn nhớ về thầy (cô) đó bằng một sự kính trọng và yêu mến sâu sắc ra sao?

Đề 4:

A. Mở bài.

- Kỉ niệm tuổi thơ đó xảy ra khi nào? Với ai? (hoặc với vùng quê nào, con vật nào,...).

B. Thân bài.

- Kể lại diễn biến chi tiết về kỉ niệm tuổi thơ đó.
- + Kỉ niệm bắt đầu trong hoàn cảnh nào? Đó là một kỉ niệm buồn hay vui?
- + Sự việc (câu chuyện) xảy ra và diễn biến ra sao?
- Kỉ niệm đó để lại trong lòng mình một ấn tượng sâu sắc ra sao?

C. Kết bài.

- Trong kí ức của bản thân, kỉ niệm vừa nêu có vị trí như thế nào? Nó có là một động lực giúp cho việc học hành hay giúp cho cuộc sống của bản thân trở nên tốt đẹp hơn không?

Đề 5:

A. Mở bài.

- Giới thiệu về người bạn tốt mà em sắp kể.
- Giới thiệu khái quát về thành tích trong học tập hay việc tốt mà bạn ấy đã làm để giúp đỡ những bạn bè cùng lớp.

B. Thân bài.

- Kể về người bạn tốt của em.
- + Hoàn cảnh gia đình.
- + Lối sống.
- + Thành tích học tập.
- + Quan hệ với các bạn trong lớp, trong trường, với các thầy cô giáo và mọi người ra sao?
- Kể về một kỉ niệm sâu sắc (nếu có) của bản thân với người bạn đó.
- Chơi với người bạn đó, em học được điều gì?

C. Kết bài.

- Suy nghĩ của em về người bạn đó như thế nào? (tự hào, thán phục).
- Nêu bài học về việc giao kết bạn bè. (Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng).

III. BÀI VIẾT THAM KHẢO

Hôm đó, tan học tôi và Linh còn rủ nhau ở lại làm nốt mấy bài toán khó vì sợ về nhà không có người trao đổi sẽ không làm được. Bởi vậy ra khỏi trường đã gần 12

giờ trưa, vừa đói vừa mệt, tôi chỉ muốn mau chóng về đến nhà để được ngồi vào mâm đánh chén một bữa no nê, ngủ một giấc chiều còn đi học tiếp.

Buổi trưa, trời nắng, nóng nên đường vắng tanh, tôi mãi miết đi về phía nhà mình. Bỗng từ xa, tôi thấy một em bé đứng ở giữa đường khóc và gọi mẹ. Lúc đó quên cả mệt và đói tôi lại gần và hỏi:

- Làm sao mà em lại khóc? Sao em lại đứng ở giữa trời nắng như vậy?

Đứa bé càng khóc to hơn, trong tiếng khóc nó nói:

- Em đi chơi nên bị lạc mất đường về. Em sợ lắm. Em muốn về với mẹ cơ.

Tôi thấy thương nó quá nhưng biết nó là con nhà ai mà đưa về bây giờ. Tôi hỏi:

- Thế mẹ em tên gì? Nhà em ở đâu để chị đưa về?

Nghe tôi nói vậy thằng bé mừng lắm nhưng vẫn còn mếu máo:

- Chị nói thật đấy nhé! Mẹ em tên là Lan, nhà em ở mãi đằng kia kìa...

- Thế em không nhớ nhà em ở xóm gì à?

- Em không nhớ đâu.

Nói xong cậu bé lại òa khóc và gọi: Mẹ ơi! Mẹ ơi!

Tôi lại phải dỗ dành:

- Em nín đi, đừng khóc nữa chị sẽ đưa em về với mẹ. Chị em mình vừa đi vừa hỏi vậy.

Tôi dẫn em bé đi về phía em vừa chỉ, trong lòng lo lắng bởi biết nhà em ở đâu mà tìm.

Hai chị em tôi đi lòng vòng mất gần một tiếng thì thấy một người phụ nữ tất tả đi về phía tôi, dáng như tìm kiếm một ai đó, tôi hỏi em:

- Kia có phải mẹ em không?

Đúng lúc đó cô đã nhận ra con trai mình đang ở trước mặt, cô mừng rỡ chạy lại ôm đứa bé vào lòng. Thằng bé vui sướng reo lên:

- Mẹ! Mẹ ơi!

Nhìn hai mẹ con cô vui mừng tìm thấy nhau, tôi cũng cảm thấy vô cùng hạnh phúc. Cô quay sang bảo tôi:

- May quá, cháu đã đưa em về cho cô, cô cảm ơn cháu. Cháu hãy vào nhà cô chơi đã!

- Dạ, cháu xin phép cô cháu phải về để chiều còn đi học.

Tạm biệt mẹ con cô tôi vội vã về nhà, đến bây giờ tôi mới thấy bụng đói thế nhưng tôi lại cảm thấy vui vì đã làm được một việc có ý nghĩa.

Về đến nhà, mẹ tôi chạy ra đón và hỏi:

- Sao con về muộn thế? Mẹ lo quá.

Tôi kể cho mẹ nghe câu chuyện xảy ra vừa rồi, mẹ ôm tôi vào lòng và nói:

- Con gái của mẹ ngoan quá. Con đã biết giúp đỡ người khác lúc gặp khó khăn là điều rất tốt con ạ. Chắc con đã đói lắm, hãy vào ăn cơm đi!

Các bạn có biết không, chưa bao giờ tôi lại ăn một bữa cơm ngon như hôm ấy.